11 Гр. Общинска библиотека
Варна

4 стр.
1 лв.

РЕДАКЦИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ И ПЕЧАТНИЦА
на вестникъ
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“
ул. „Царица Иоанна“ № 23
Телефонъ № 150
ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 год.
КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ и Я. х. ЯНЕВЪ

Брой 501 Добричъ, вторникъ 19 августъ 1941 год. Година VI

ТАРИФА НА ВѢСТНИКА:
АБОНАМЕНТЪ за България: 1 година . . . . 280 лв.; 6 месеци . . . . 150 „; 3 месеца . . . . 80 „
Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 „
ОБЯВИ: официални по 2·50 лв. на кв. см. търговски — по споразумение, годежни и вѣнчални по 60 лв. на публикация, въ хрониката по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати специални условия

РЕШИТЕЛНИТѢ БОЕВЕ ЩЕ СТАНАТЪ ВЪ КАВКАЗЪ

Неутралниятъ печатъ потвърждава победитѣ на германцитѣ. Всички опити на противодействие отъ страна на Съветитѣ пропаднали.

превземането на Киевъ е въпросъ на време

Берлинъ 18 Въ южна Украйна преследването на неприятеля продължава по долното течение на рѣка Днепъръ. Водятъ се кръвопролитни бойове, въ които болшевикитѣ хвърлятъ всичкитѣ си разполагаеми войски. Нашитѣ въздушни сили успѣшно нападатъ неприятеля и нанасятъ страшни поражения. Москва се намира подъ непрекжснатиятъ огънь на нашитѣ бойни самолети, които сжщо така бомбардиратъ съ прѣки нападения важни желѣзо-пжтни станции и линии и всѣватъ смутъ въ тила на неприятелската армия.

Превземането на Киевъ е било въпросъ на време.

Стокхолмъ 18 Споредъ едно съобщение отъ Москва болшевикитѣ вече приготвяли защитата на Кавказъ. Споредъ сжщото съобщение, вѣроятно било тукъ да бждатъ прехвърлени английски войски.

По всичко изглежда, че решигелнитѣ боеве ще станатъ именно въ петролнитѣ области на Кавказъ, които представляватъ главниятъ нервъ на болшевишкитѣ моторизирани части и авиация. Споредъ преценката и предположенията на неутралния печатъ, германцитѣ, които нанасятъ победа следъ победа, насочватъ своето внимание именно къмъ тая область, която, споредъ последнитѣ получени съобщения, скоро ще бжде откжсната отъ Съветитѣ. Сжщото подчертава и американския печатъ, който не крие победата на германскитѣ войски и пише, че германцитѣ кжсатъ парче по парче отъ съветския животъ. Всичкитѣ опити на маршалъ Будьони да скжса обкржжаващитѣ го германски войски, както и всички опити да спратъ напредването на германцитѣ безвъзвратно били пропаднали.

какво значи V-то?

отъ К. КАМЕНОВЪ

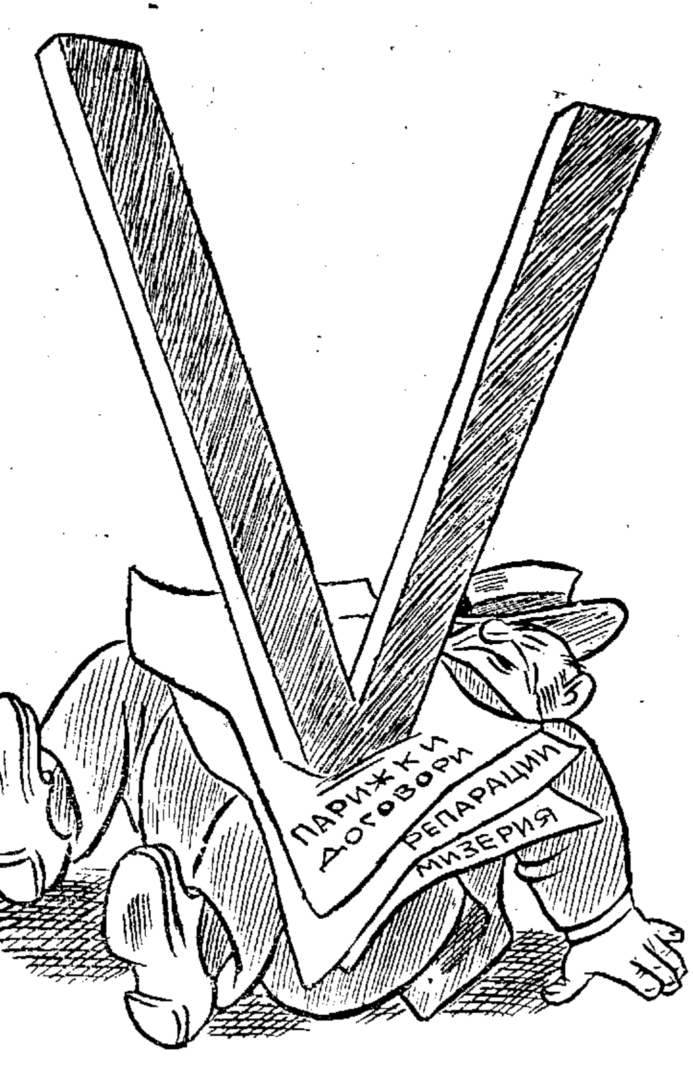

Падна V-то отъ небето на „Джонъ Була“ връзъ шкембето.

ГЕРМАНСКИЯТЪ НАТИСКЪ Е НАСОЧЕНЪ ПРОТИВЪ ЛЕНИНГРАДЪ

Въ Москва билъ построенъ бомбастиченъ подземенъ палатъ за Сталинъ

Лондонъ 18. Въ лондонскитѣ мѣродавни срѣди се подчертава факта, че понастоящемъ германскиятъ натискъ билъ насоченъ главно противъ Ленинградъ.

Въ Украйна съветскитѣ войски продължавали да отстжпватъ на изтокъ отъ рѣката Днепъръ. Споредъ сжщото съобщение, преди болшевикитѣ да опразднятъ Николаевъ, дигнали въ въздуха много складове съ припаси и хранителни продукти. Въ Украйнския секторъ германцитѣ били хвърлили въ войната надъ единъ милионъ и половина войници.

Лондонъ 18 Най-сигурното подземие въ свѣта наскоро било завършено въ Москва, кждето се криелъ Сталинъ. Това билъ единъ бомбастиченъ подземенъ палатъ, построенъ специално за Сталинъ, поради честитѣ въздушни нападения надъ Москва. Въ този подземенъ палатъ щѣла да се състои и тристранната конференция между представителитѣ на Англия, Америка и Русия.

На източния фронтъ се водятъ ожесточени сражения

Москва непрекжснато бомбардирана

Берлинъ 18 Въ една кръвопролитна битка, една германска дружина е разрушила 87 съветски блиндирани коли и взела 50 орждия. Една разузнавателна болшевишка часть, която успѣла да се прехвърли отсамъ Днепъръ, била оставена отъ германцитѣ да напредне следъ което била обкржжена и унищожена.

Сжщиятъ день едно германско въздушно ято ненадейно е нападнало едно болшевишко летище кждето унищожило на земята 25 разрушители и съ прѣки удари е възпламенило всички бензинени резервуари.

Стокхолмъ 18 Успѣшнитѣ нападения на германскитѣ бойни летала надъ столицата на съветитѣ причинили извънредно голѣми загуби. Кримлинъ билъ вече необитаемъ. Всички сгради били почти разрушени.

Умоляватъ се гражданитѣ ако констатиратъ случаи на спекула било въ неточно тегло цена по-висока, лошо качество вмѣсто хубаво нека съобщаватъ въ комисарството провѣрени случаи. Съ това си деяние гражданството ще улесни задачитѣ на комисарството и ще изпълни своя дългъ.

АМЕРИКАНСКИЯТЪ НАРОДЪ ПРОТИВЪ ВОЙНАТА

Вашингтонъ 18 Американскиятъ печатъ гледа съ довѣрие на оповестената конференция, която скоро ще стане въ Москва между представителитѣ на Англия, Америка и Съветска Русия. Въ тази конференция съветитѣ щѣли да искатъ да се опредѣли зоната на влияние.

Споредъ американския печатъ 83 на сто отъ населението на Съединенитѣ Щати било противъ влизането на Америка въ войната. Сжщиятъ печатъ днесъ убедително подчертава грѣшката на Америка съ влизането й въ Свѣтовната война.

Чети в къ

„Добруджански ГЛАСЪ“

ТЪРСЯ ДА КУПЯ леча кола, аеродинамична линия, запазена съ добри гуми въ движение, съ право на нотариално прехвърляне, съ 4 или 6 мѣста, въ брой. Справка ГЕОРГИ КАРОВЪ ул. „Графъ Чано“ 4 — Добричъ.

„Да вдъхнемъ въ младото поколѣние вѣра въ звездата на България и създадемъ силенъ духъ за трайния градежъ на българския народъ"

Голѣмата речь на г. проф. Консуловъ на вечерята дадена въ честь на добруджанскитѣ учители, по случай завършването на опрѣснителния имъ курсъ въ гр. Шуменъ

Шуменъ — Отъ нашия кореспондентъ) По-случай успѣшното завършване на опрѣснителния курсъ на добруджанскитѣ учители въ Шуменъ, по нареждане на М-ството на просвѣтата, бѣ дадена вечеря въ „Кьошкьоветѣ". Присжтствуваха: г. проф. Консуловъ— предс. на Просвѣтния съюзъ— дошълъ специално за тържеството, гарнизония началникъ Областниятъ адм. инспекторъ г. К. Пждаревъ, лекторитѣ на курса г. г. Ивановъ, Мелнишки, Генчевъ и Петровъ, дир. на учителския институтъ г. Ангеловъ, дир. на шум. мжжка гимназия г, Антоновъ, шум, ок. училищенъ инспекторъ г. Добревъ и всички учители — добруджанци — завършили успѣшно едномесечния си опрѣснителенъ курсъ.

Следъ вечерята първи пи наздравица и поднесе приветствията си отъ името на М-ството на просвѣтата уч. ин-ръ г. Добревъ, който подчерта голѣмото значение на курсоветѣ и благодари на лектори и учители за положенитѣ имъ грижи и старания въ успѣшното провеждане на курса. „Нека дадемъ обѣтъ, че ще служимъ за духовното изграждане на нашата родина". Отъ името на Просвѣтния съюзъ добруджанскитѣ учители бѣха приветствувани" отъ г. проф. Консуловъ, който между другото каза:

„Следъ многото страдания, които българскиятъ народъ изживѣ, блѣсна най-после и неговата звезда и той се видѣ обединенъ въ една силна държава.

Идватъ радостни дни за българския народъ. Обаче тая радость не трѣбва да заглуши нашиятъ дългъ къмъ тоя утрешенъ день. Предъ цѣлия свѣтъ стои бждещето на ново строителство. Ние трѣбва да се покажемъ достойни за това ново време. Трѣбва да вдъхнемъ въ младото поколѣние вѣра въ звездата на България и създадемъ силенъ духъ за трайния градежъ на българския народъ. Тази месианска задача е именно на българското учителство. Туй поколѣние вие трѣбва да създадете. Да вдъхнете обичъ къмъ този народъ, къмъ тази държава. Тогава ние ще създадемъ едно поколѣние единно, сплотено което ще изгради утрешна Велика България, която да бжде въ унисонъ съ голѣмитѣ европейсси държави. За да се създаде това ние сами трѣбва да заработимъ за своето съзнание на дългъ и отговорность къмъ народъ и държава. Нека се приобщимъ къмъ тая държава. Нека възпитаме едно поколѣние, което да живѣе и мре за тозъ народъ.

„Отъ името на цѣлокупното българско учителство ви поднасямъ поздравленията и приветствията си къмъ васъ добруджански учители, които крепѣхте националното самочувствие презъ време на робството. Нека отъ името на учителството ви пожелая съ интусиазъмъ и готовность да заработите върху това младо поколѣние, на което разчита цѣлия български народъ. Така ще изпълнимъ и дългътъ си къмъ България. Тази наша държава се възглавя отъ мждрия ни Царь Борисъ III, въ лицето на когото виждаме символа на българското единство. Нека да пиемъ за благоденствието на Н. В. Царя"!...

Бурни ржкоплескания и „Ура" изпратиха последнитѣ думи на г. професора.

Следъ него поднесе поздравленията си гарнизонния началникъ, който сжщо подчерта ролята на българского учителство въ изграждането ни добри български граждани и общественици съ високо национално съзнание.

На всички приветствия отговори, отъ името на добруджанскитѣ учители, колегата имъ, г. Кузмановъ. Въ своето слово той заключи:

„Ние сме поколѣние завършили румънско училище, но българския националенъ духъ винаги горѣше въ насъ. Щастливи сме да почувствуваме топлитѣ грижи, които ни оказа нашата държава. Ние ще работимъ за тая държава. Ще създадемъ твърди по духъ и воля хора. Ние ще ползотворимъ тѣзи курсове, въ които бѣхме призвани. Ще се присъединимъ къмъ духовната общность на цѣлия български народъ".

Хубавото слово на добруджанския учитель, г. Кузмановъ, отъ което бликаше само благодарности къмъ цѣлия български народъ, бѣ изпратено съ ржкоплѣскане.

Следъ приветствията добруджанскитѣ учители: Минчевъ, Язаджиевъ, Минчева и Петрова рецитираха патриотични стихотворения. Тѣхното художествено изпълнение бѣ аплодирано. Накрая добруджанскитѣ учители поднесоха букети на г. проф. Консуловъ, който заедно съ официалнитѣ лица бѣ изпратенъ съ бурни овации. Следъ това вечерята продължи до късно презъ нощьта при топла и сърдечна атмосфера.

ПЕТЪРЪ РИБАРОВЪ

Заемътъ за народната отбрана е заемъ на народното единение. На него трѣбва да се гледа, като на общонародно дѣло. Не е достатъчно само да се покрие. Необходимо е всѣки да има дѣлъ въ него.

Ако го смѣтаме за жертва, той е минималната, която може да се поиска въ тия изключителни времена.

Нѣколко облигации отъ вжтрешния заемъ е найдобриятъ пласментъ за спестени срѣдства.

Загубени сж отъ землището на с. Пчеларово единъ конь червенъ, чакалестъ и двата крака бѣли, на дѣсната кълка носи буквата „О", 8 годишенъ, една кобила, сива, дѣсното ухо цепнаго, гривата въ дѣсно и на дѣсната кълка на задния кракъ буквата „О", тоже 8 годишна. Знаещитѣ нѣщо за тия коне се умоляватъ да съобщатъ на стопанина имъ Тодоръ Бончевъ Петковъ с. Пчеларово, срещу добро възнаграждение.

АМЕРИКАНСКА ПРЕЦЕНКА ЗА

достовѣрностьта на английскитѣ и руски съобщения

Ню-Йоркъ — августъ. Американскитѣ вестници сж много въздържани относно съобщенията си за сраженията на източния фронтъ. Военниятъ сътрудникъ на Ню-Йоркъ Постъ —Флехтеръ Пратъ въ своята критика относно руско-германската война, предупреждава американскитѣ си читатели да не даватъ голѣма вѣра на съобщенията относно резултатитѣ отъ боеветѣ на изтокъ, произходящи отъ английски или съветски източници. Да вѣрваме, казва Пратъ, на тѣзи съобщения, значи да се самозаблу ждаваме и самозалъгваме. Всич ки си спомняме класическат забележка на пок. Чембърлайн който по времето на войнат въ Норвегия бѣше заявилъ, ч „Хитлеръ изспусналъ въ Нор вегия аутобуса". Впоследствие обаче, видѣхме че други го бѣ ха изпуснали... Сжщото може да се каже и за всички англий ски съобщения относно сраж нията въ Франция и напосле дъкъ въ Критъ. Сега историят та пакъ се повтаря...

Четете в. „Добруджански глас"

СЪОБЩЕНИЕ

Съобщавамъ на почитаемата си клиентела на зърнен храни отъ града и окржга, че отъ 15 т. м. започнахъ отнов търговията — житарство, като агентъ на хранизносъ.

Като прокуристъ на фирмата ми е **ГАНЧО ИВ. КЪНЕВ** магазиитѣ сж до мелницата Кичукъ.

Увѣренъ въ доволството на клиентитѣ си, отъ миналото вѣрвамъ и въ бждеще да направя всичко възмож но, щото да останатъ доволни.

5—4

Съ потитъ: **Иенчо Касабо**

Държавния вжтрешенъ заемъ носи 5 на сто годишна л ва, освободена отъ всѣкакви настоящи и бждещи данъци, бер и гербъ. Това е най-доброто спестяване и най-голѣмата сигурн

БЛОКЪ 1941

Ново списание за деца, интересно, първо и единствено въ България по своя видъ и съдържание.

БЛОКЪ! — подъ редакцията на любимия на всички деца **НИКОЛА БАЛАБАНОВЪ** артистъ отъ **народния театъръ** и **ЯНА ЯЗОВА**

БЛОКЪ 1941 ще научи децата да играятъ театъръ, да разказватъ приказки, да декламиратъ, да рисуватъ и да се смѣятъ.

Почва отъ 15 септемврий 1941 год.
Годишенъ абонаментъ 30 лева.
За предплатили до 15 септемврий 25 лева.
Изплащането на абонамента става въ всѣка пощенска станция по чекова смѣтка № 5070 — София.

Редакция и администрация
НИКОЛА БАЛАБАНОВЪ

Печати. „Добруджански глас

БОРЦИТѢ

за свободата на Македония

Инженеръ Димче Чкатровъ, който презъ време на робството въ Македония се очерта като единъ отъ най-смѣлитѣ и безкомпромисни борци за българщината въ Македония и за нейното национално освобождение, организирайки здравитѣ сили на народа за даване на отпоръ на потисницитѣ отъ Бѣлградъ и неговитѣ денационализаторски домогвания; инж. Димче Чкатровъ, разбира се, въ тази борба не бѣше самъ. Той имаше много македонски младежи — негови съидейници — които водиха рамо до рамо и съ всички рискове за тѣхния животъ борбата срещу Бѣлградъ и крепителитѣ на режима на безправие и политическо потисничество надъ разнитѣ национални елементи въ Бивша Югославия. Македония роди презъ най-новото робство борци — млади, смѣли и самоотвержени идеалисти, които дадоха всичко за тържеството на правдата и справедливата българска кауза. Тѣзи млади сили на Македония — тѣхното име е плеада и изброяването имъ е невъзможно — взеха живо участие въ общата борба на всички останали здрави сили на Македония срещу нейния врагъ — Бѣлградъ. Много отъ тѣзи млади хора въ Македония, слагайки заветитѣ на миналото и на голѣмитѣ дейци на македонското освободително движение, минаха презъ сръбскитѣ затвори и нѣкои отъ тѣхъ носятъ ореола на истински мжченици. Нека споменемъ имената на нѣкои отъ тѣхъ: д-ръ Борисъ Свѣтиевъ отъ Битоля, Христо Рязовъ отъ сжщия градъ, д-ръ Щерю Боздовъ отъ Крушово, инж. Рампо Фукаровъ — Прилепъ, д-ръ Тома Петровъ —Скопие, Димитъръ Гюзелевъ—Дойранъ, Борисъ Бѣтревъ — Велесъ, Георги хаджи Маневъ, сждия отъ Велесъ и много още свѣтли имена на достойни синове на Македония. Но между тѣхъ най-свѣтлото име е името на инж. Димче Чкатровъ отъ Прилепъ. Той, отъ името на българската инжинерно-архитектурна камара държа въ София едночасова сказка върху Македония, нейнитѣ борби въ миналото и какви проблеми открива свободна Македония. Сказката бѣше посетена извънредно добре. Софийското общество прояви живъ интересъ къмъ беседата на г. инж. Димче Чкатровъ, който минава за най-оторизирания представитель на млада Македония. Сказката му бѣ прекъсвана отъ бурни удобрения на присжтствуващитѣ, между които личеха видни общественици. Поради особения интересъ, който представлява сказката на г. инж. Чкартовъ и ценнитѣ мисли, които сж изложени въ нея редакцията на в-къ „Добруджански гласъ" реши да я даде текстуално:

Уважаеми госпожи и господа,

Щастливъ се считамъ, че ми се удаде случай да кажа нѣколко думи предъ софийското общество за новоосвободената вѣковна българска земя и моя родина — Македония. Преди всичко, моля да бжда извиненъ, ако направя нѣкои езикови грѣшки.

Известно ви е, че въ Македония, при последното й най-тежко робство, бѣше забраненъ достжпа на всѣкаква българска книга, така че ние нѣмахме никаква възможность да си служимъ съ своя писменъ майчинъ езикъ. Специално положението на нѣкои отъ насъ бѣше още по-тежко, защото бѣха принудени да изживѣватъ известенъ брой години въ сръбскитѣ затвори, кждето нѣмаха никаква възможность да чуятъ или кажатъ българска дума; всѣкаква дори помисъль да се говори на български езикъ бѣ жестоко наказвана. Но благодарения на твърдия отпоръ, който оказваше македонскиятъ българинъ, за да брани своя роденъ езикъ, ние все пакъ успѣхме да запазимъ своя народностенъ говоръ.

Общоизвестно е, че македонскиятъ въпросъ се появи като прѣко и неизбѣжно последствие отъ разпокжсването на Санъ-Стефанска България на Берлинския конгресъ. Преди това цѣлокупниятъ български народъ се борѣше единно и нераздѣлно за своето освобождение — не ставаше нито дума за Македония, Добруджа, Моравско или Тракия по отдѣлно. Следъ разпокжсването му, нашиятъ народъ се хвърли съ всички сили да работи, преди всичко, за освобождението на Македония, като най-значителна българска поробена земя, не само по пространство, но и по своето изключително историческо, географско и духовно значение за всички българи.

Знаемъ, че почти всички български правителства имаха дълбоко въ сърдцето си македонския въпросъ и го смѣтаха като най-първия въпросъ на българската държава. Знаемъ, че свободниятъ български народъ се готвѣше денонощно за великата борба за освобождение на поробенитѣ братя. Паралелно съ братята отъ свободната часть на България, българитѣ въ поробената земя постоянно работѣха и се борѣха съ всички сили срещу подтисници които се мжчеха да ги подчин приобщатъ и асимилиратъ дълбоко чувствуваха величието българската нация презъ цѣ освободителна борба и денем нощемъ копнѣеха за България единъ апостолски оптимизъм въ най-голѣмитѣ изпитания, тѣ се уморяваха да даватъ все кратки и по-кратки срокове близкото освобождение. И въ тежкитѣ минути народътъ въ с та душа идеализираше всичко гарско и бѣше твърдъ въ вѣ си, че само идването на бъ скитѣ войски може да го спа избави отъ робството. Отъ извираше тази вѣра въ свобо на този народъ на Св. Кли и Царь Самуила, ако не отъ но дълбоко вкоренено истор ско съзнание и чувство за чието на българския народъ щенната мисъль бѣше: единъ родъ живѣе отъ Добруджа Охридъ и отъ Дунава до Тази благородна мисъль той саждаше въ своитѣ млади лѣния, нея той изразяваше борбата си противъ чуждата рания. Неговитѣ пъкъ синове по изповѣдваха народнитѣ те ния и желания.

(Сле

Преображенското възстание

Петнадесеть дни следъ Илинденското възстание на 1903 година, въ сърдцето на Тракия — въ Странджа и Одринско избухна ново възстание. То бѣ обявено вечерьта на 5 августъ старъ стилъ, срещу голѣмия християнски праздникъ Преображение Господне. Това възстание бѣ неразривно свързано съ Илинденското и се яви непосрѣдствено следъ него, като последица на задружната борба на македоно-одринци срещу насилието на султанитѣ. Макаръ и въ по-малъкъ масщабъ, Преображенското възстание еднакво бележи бурния устремъ на тракийскитѣ българи да извоюватъ жэланата свобода. Основната му цель бѣ — освобождение на Одринския вилаятъ. Въ него взеха участие надъ 1000 души, повечето странджанци, недостатъчно въоржжени и не на всѣкжде добре организирани. Цѣлиятъ Одрински вилаятъ бѣ раздѣленъ на 5 революционни райони съ 15 участъци, на чело на които стояха мѣстни вайводи. Общъ началникъ на всички революционни чети бѣ голѣмиятъ и незамѣнимъ войвода, странджанскиятъ орелъ дѣдо Георги Кондоловъ, а върховно боево тѣло — Лазаръ Маджаровъ, Михаилъ Герджиковъ и Стаматъ Икономовъ.

Въ Преображенското възстание взеха участие българитѣ отъ: Малко-Търновска, Лозенъградска, Бунаръ-Хисарска, Ахтополска, Василиковска, Визенска и части отъ Баба-Ескийска Мустафа-Пашанска и Деде-Агачка каази. Това възстание, ако и да не бѣ повсемѣстно, бѣ масово, народно. Разбудената рая се дигна съ оржжие въ ржка да извоюва най-скжпото човѣшко достояние — свободата. И въ тая величава, легендарна епопея на мжжество и духъ, преображенци създадоха нержкотворния паметникъ на безумно себеотрицание предъ олтаря на свободата за народностното ни обединение, изплетоха неувѣхващия венецъ на българската честь.

Подобно на Илинденското възстание и Преображенското бѣ потушено съ огънь и кръвь. Срещу възстаницитѣ бѣ изпратена 40,000-дна редовна турска войска подъ командата на известния Шукри паша. Последната се предаде на звѣрства и опустошения. Три четвърти отъ селата на Странджа бѣха обърнати въ пепелища; надъ 2,500 души убити и изклани; обезчестени моми и жени 920 и множество отвлечени и пленени. Възстанието отне много и скжпи жертви. Въ него изгорѣ цвѣта на тракийскитѣ българи. Всички тѣ преминаха въ ореола на нетлѣнна слава и безсмъртие. Родната история издълба съ огнени букви тѣхнитѣ свѣтли имена и ги запечати навѣки въ българското сърдце. Остана Странджа планина и завета на борцитѣ. А тоя заветъ най-ярко изрази въ предсмъртния си часъ храбриятъ, незабравимъ войвода Кондоловъ „Дѣлото е свято, проклети ще бждете, ако не продължите борбата!"

И тази борба, за която се дигнаха и пожертвуваха преображенци, бѣ само една бръмка въ историческия и неизмѣненъ устремъ на българина на югъ. Тя и днесъ е недовършена. Стои открита. Вѣчниятъ пжть на българщината къмъ сърдцето на Странджа и къмъ проборитѣ на Тракия, е незабелязанъ и отъ самата природа. Той следва естествено течение на свещената българска рѣка Марица и по долинитѣ на Струма, Мѣста и Еркене разкрива дверитѣ къмъ топлото Бѣло море за стопанския и културенъ напредъкъ на българщината. И когато се обърне течението на тѣзи рѣки въ обратна посока, тогава и ние ще се откажемъ отъ своя идеалъ. Това ни завещаваха преображенци. Тъй бие и говори българското сърдце.

Димитъръ К. Петкановъ

Историята на Интелижансъ Сервисъ

Съ започването на войната, особено следъ като въ нѣкои страни на Срѣдния изтокъ много държавници, известни съ свойтѣ противоанглийски чувства, починаха внезапно и по твърде мистериозенъ начинъ, името Интелижансъ Сервисъ отново стана популярно. Британската тайна полиция, наречена Интелижансъ Сервисъ е създадена по времето на Хенрихъ VIII., по предложение на кралския съветникъ кардиналъ Вселей. Наистина, следъ възкачането на престола на кралица Елисабета, дъщерята на Хенрихъ VIII отъ неговия бракъ съ нещастната кралица Ана Болейнъ за сжществуването на Интелижансъ Сервисъ почти не се чуваше нищо. За този периодъ отъ време се знае, само че шотландската кралица Мария Стюартъ, която прекара почти 20 години отъ живота си като арестантка, е била пазена отъ двама висши чиновници на Интелижансъ Сервисъ, а именно Сѫръ Валтеръ Бурглайдъ и Сѫръ Бранцисъ Валсингхамъ. По късно, презъ епохата на диктатора Оливеръ Громвелъ английската тайна полиция доби свѣтовна известность. Отъ тогава всички ржководни лица на Интелижансъ Сервисъ се подбиратъ грижливо изключително изъ срѣдитѣ на старитѣ английски благородни семейства. Централата на Интелижанъ Сервисъ се намира въ Лондонъ, но цѣлиятъ резервъ отъ чиновници има седалището си въ Девонширъ. Интелижансъ Сервисъ се нуждае отъ, многоброенъ кадъръ млади хора които старателно биватъ обучавани и подготвяни за всички обикновени и специални задачи. Тази школовка именно, бждещитѣ органи на английската тайна полиция получаватъ въ Девонширъ. Болшинството отъ тѣзи млади хора изхождатъ отъ висшитѣ кржгове, но за да се подържа илюзията за демократизъмъ и за да има Интелижансъ Сервисъ своето око и своитѣ доносчици и всрѣдъ народа, въ школата въ Девонширъ могатъ да се срещнатъ младежи и отъ по долнитѣ класи.

Обучението е всестранно и много строго. Подборътъ извънредно грижливъ. Въ продължение на две години младежитѣ биватъ подлагани на твърде сериозни физически и умствени изпитания. Едва презъ третата година тамъ се предава материята необходима за тѣхната бждеща кариера. Малцина сж, обаче, тѣзи оконто иматъ възможностьта да следватъ до край третия курсъ, да следватъ не, но и да го завършатъ.

Тѣзи които успѣятъ да сторятъ това, получаватъ вече своитѣ първи назначения и задачи особено въ време на война сж често пжти свързани съ голѣми рискове и опасности. И презъ настоящата война, Интелижансъ Сервисъ зарегистрира усилена дейность и единъ день когато тя стане известна на обществото сигурно свѣтовната съвесть ще заговори.

НАБОРНА КОМИСИЯ

Три седмици вече наборната комисия за втори пжть въ свободна Добруджа преглежда младежитѣ—утрешнитѣ войници на ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРИЯ.

Отъ ранна утринь съ развѣти трибагреници, обкичени съ цвѣтя, съ пѣсни, гайди и кавали, на коли запрѣгнати съ буйни коне пристигатъ левенти момци отъ равна Добруджа. Събиратъ се около китната сграда на училището, шумятъ, подвикватъ, закачатъ се, а въ очитѣ имъ блѣсти въодушевление и гордость, че утре ще бждатъ бранници на Отечеството. И до като чакатъ комисията писватъ гайдитѣ и кавалитѣ и се извива кръшно добруджанско хоро, запѣватъ се волни пѣсни за брань и свобода, запѣватъ се пѣсни така дълго потискани въ наболѣлата душа на гордия добруджанецъ.

Идза комисията, всичко притихва, младежитѣ се приближаватъ, снематъ калпацитѣ, заставатъ почтително и поздравляватъ. И изведнажъ спонтано, непринудено отъ младежкитѣ гърди еква „УРА!"—дълго, продължително, бойното „УРА!" на тѣхнитѣ бащи и дѣди, които преди 22 години лѣха кръвьта си по всички бойни полета, за величието и обединението на БЪЛГАРИЯ, бойното „УРА!" на българина, което всѣваше ужасъ и трепетъ у враговетѣ на племето ни. Комисията влиза, глъчката отново започва, отново писватъ гайдитѣ и се извиватъ кръшнитѣ хора.

Започва заседанието въ най-хубавата, най-просторната стая на училището. Точно задъ комисията сж поставени портретитѣ на Н. В. ЦАРЯ, на Н. В. ЦАРИЦАТА, на Н. Ц. В. Престолонаследника, обкичени съ цвѣтя и ленти съ националнитѣ цвѣтове. Отъ стенитѣ гледатъ Ботевъ, Левски, Караджата — легендарнитѣ борци на свободата на народа ни, епичнитѣ герои за обединението на България. Влизатъ младежитѣ, тѣ иматъ впечатление, че влизатъ въ храмъ. Отначало сж плахи, малко смутени, постепено се окопитватъ, погледа се оживѣва и тѣ започватъ съ внимание да следятъ, какво се върши.

Започва прегледа. Редятъ се младежитѣ, редятъ се мургави, изпечени отъ слънцето тѣла, трептятъ изопнатитѣ, като струни мускули, редятъ се лица съ усмивка въ погледа, съ весели пламъчета въ очитѣ, редятъ се мжже, които до вчера сж стискали ралото въ жилеститѣ си ржце, а утре ще държатъ пушката, ще стрелятъ съ картечницата, ще ездятъ вихренитѣ коне на легендарната българска конница, ще действатъ при орждията на славната артилерия, ще управляватъ моторнитѣ коли, ще плуватъ по моретата съ бойнитѣ кораби на българската флота, ще летятъ въ висинитѣ. До вчера тѣ сж били подъ опеката на бащитѣ си, до вчера сж били деца, найсвидна майчина рожба. Днесъ тѣ ставатъ мжже, днесъ тѣ ставатъ бойци, днесъ тѣмъ ЦАРЬ И ОТЕЧЕСТВО възлагатъ надеждитѣ си, днесъ на тѣхъ гледа цѣлъ народъ. И въ погледа на всички личи съзнанието на предстоящата имъ отговорность и готовностьта имъ да се пожертвуватъ за своето ОТЕЧЕСТВО.

Председательтъ съ отмѣренъ гласъ имъ съобщава решението на комисията.

„ГОДЕНЪ ЗА ВОЕННА СЛУЖБА"—въ пехотния полкъ въ... „въ артилерийския полкъ въ..." и т. н. Следватъ решенията на комисията и младежитѣ се изпращатъ на служба въ частитѣ: въ Добричъ, Скопие, Битоля, Кавала, Враня, въ София, Пловдивъ, Плѣвенъ, изъ всички гарнизони на вече обединена България. И щомъ чуятъ решението, като че ли крила имъ израстватъ и тѣ литватъ съ разтуптени сърдца навънъ.

А не липсватъ и трогателни сцени, сцени, въ които блести българския духъ, блести волния духъ на добруджанеца, готовностьта му да служи на Отечеството, дълго потисканото чувство на гордость, че е българинъ, което чувство сега изгрѣва съ пълния си блѣсъкъ и което трѣбва да се знае отъ всички българи отъ обединена България, за да се оцени, както трѣбва. Да се оцени, до колко борческия духъ на добруджанеца е останалъ непромѣненъ, въпрѣки 22 годишното робство, до колко чувството му на българинъ се е калило отъ страданията и днесъ въ всѣка негова постжпка, въ всѣки неговъ жестъ, въ всѣка негова дума блика всеотдайность, блика готовность за жертва предъ олтаря на отечеството. Да се оцени, че добруджанеца е по-българинъ отъ всички българи, достоенъ потомъкъ на Аспаруха и Караджата.

Явява се левентъ момъкъ, синь на баща убитъ въ боеветѣ при Геленджикъ, Добричко, като войникъ отъ портовата рота. Съгласно закона, за да се отдаде достойна почить на падналия за Родината баща, на сина се дава облекчение да служи 7 месеци въ войската. Обеснява му се тсва обстоятелство.

„Желая да служа въ флота" — заявява младежа.

„Но, обяснява му председателя, службата въ флота е 3 години".

„Желая да служа въ флота, настоява младежа, защото и баща ми служи въ флота. Нищо, че е три години".

Може ли да не се удовлетвори такова желание?!

Явява се другъ набитъ, мургавъ момъкъ-шофьоръ. Дошълъ е баща му—инвалидъ отъ войната съ единъ кракъ. И той има законно право да служи 7 месеци, обаче, както той, така и баща му молятъ комисията да служи въ крепостния полкъ. Бащата е служилъ тамъ иска и сина му да служи тамъ — отказва се отъ облекчението. Удовлетворява му се молбата.

Другъ случай, който доста често се повтаря и е характеренъ за многочленнитѣ семейства на добруджанци. Явяватъ се двама братя — близнаци, руси снажни, съ сини очи — усмихватъ се, мжчно би могла и майка имъ да ги различи, толкова си приличатъ. Закона дава право на единия да бжде отложенъ за следующата година. Обаче и двамата заявяватъ, че желаятъ да служатъ едновременно. Какъ може така единия да остане следъ набора си?! — се очудватъ и питатъ. И двамата изхвръкватъ весели и доволни, че молбата имъ е удовлетворена.

Явява се другъ младежъ. Той е малко слабичекъ, бледенъ. Боледувалъ отъ малария. Комисията иска да го отложи за другата година. Младежа едва не се разплака.

„Че какъ ще се върна въ село? Ама азъ съмъ здравъ. Бѣхъ боленъ, ама сега нищо ми нѣма. Изпратете ме да служа, кждето искате, ама не ме отлагайте. Ще видите какъвъ войникъ ще стана". И сълзитѣ едва не рукнаха отъ очитѣ му и... комисията изпълнява желанието му. Нищо че е малко слабъ, той ще заекне въ казармата, важното е духътъ, важното е желанието му да служи, да не бжде оставенъ по-назадъ отъ другаритѣ си.

Къмъ края на заседанието се явява младежь роденъ 1922 год. -- доброволецъ желае да служи една година преди другаритѣ си отъ набора, единъ хубавецъ съ тънки мустачки, готовъ войникъ. Но. . . закона не разрешава. Съ разочарование напуска комисията.

Това не сж единични случаи, това сж случай които всѣки день се явяватъ предъ комисията. Често пжти комисията се намира поставена въ изкушение да търси възможность да удовлетвори младежитѣ, даже когато тѣ нѣматъ право. До такава степень желанието на добруджанцитѣ да служатъ въ българската войска е голѣмо. Тѣ искатъ да станатъ часъ по скоро български войници, тѣ искатъ да се покажатъ достойни синове на бащитѣ си, достойни българи. Всичко това показва, че този моментъ е дълго жадуванъ, че въпрѣки робството, надеждата да настане този день не ги е напускала нито за мигъ, че семейството на добруджанеца презъ всичкото време на страданията е имало една ржководна звезда, една опора, една непоколебима вѣра, че свободата, сладката свобода ще грѣйне. И днесъ тѣ бързатъ да пиятъ отъ тази свобода съ пълни шепи бързатъ да удовлетворятъ тази жажда.

Заседанието за този день е приключено. Съ пѣсни, викове закачки отново тръгватъ колитѣ къмъ роднитѣ села. Въ тѣхъ младежитѣ, довчерашнитѣ деца, сега вече мжже, отиватъ за да отнесатъ на родителитѣ си радостната весть, отиватъ за да покажатъ предъ съселянитѣ си да се покажатъ предъ момитѣ, че тѣ вече сж годни за войници, годни да станатъ бойци, годни да бждатъ браници на Отечеството.

И нѣма да се мине много време младежитѣ отъ Равна Златна Добруджа ще се отправятъ за частитѣ си, ще се пръснатъ въ всички гарнизони на Обединена България, за да отнесътъ поздравитѣ си на българитѣ отъ Македония, Тракия, Западнитѣ покрайнини да отнесатъ поздравитѣ си на всички свободни българи, да покажатъ на всѣкжде духътъ на добруджанеца, готовностьта му да служи на България. Тѣ ще отидатъ да създадатъ живата връзка между всичкитѣ българи, да създадътъ единния духъ на Велика България. И утре вече станали достойни браници, горди войници на България наредени около трона на любимия върховенъ вождъ Негово Величество Царь Борисъ III Освободитель, ще коватъ свѣтлитѣ бждини на обединена България.

Нека имъ пожелаемъ добъръ пжть, нека имъ пожелаемъ да бждатъ достойни синове на бащитѣ си герои нека имъ пожелаемъ здраве и успѣхъ въ родната казарма, нека имъ пожелаемъ да бждатъ готови да се пожертвуватъ за величието на България!

Поручикъ Ботевъ

България трѣбва да бжде силна не само съ духа на своята войска, но и съ нейното оржжие. Срѣдствата отъ вжтрешния държавенъ заемъ е въпросъ на честь и дългъ на всѣки българинъ.

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ
Информационенъ ежедневникъ за общественъ животъ, стопанство, културенъ подемъ и широка разгласа

ОТЪ ДОБРИЧЪ 3

До стария Преславъ

Утриниятъ хладъ ни посреща на Омортаговия мостъ. Надолу между гранитни скали етернитѣ вълни се провиратъ и шумятъ. Високитѣ върхове сж вече запалени отъ утринната заря. Ранна птичка пѣе изъ лещацитѣ. Високо, нѣкжде между нагънати върхове, обрасли съ лещакъ, дрѣнаци и рѣдко рошковина се провиратъ първитѣ слънчеви лжчи. Само този, който не е билъ въ ранно утро всрѣдъ девствената природа, само той не познава величието и красотата, която крие тя. А когато знаешъ, че тая природа е спотаила въ своята гръдь едно златно минало, че подъ всѣки листъ и дънеръ се крие дума и дѣло, то тогава ти не можешъ да не изпиташъ цѣлата велика мисъль вложена въ тая вѣчна хранителка на човѣшки подеми и борби. Пжтеката води къмъ Патлейна. Мѣстото, което е събирало преди хиляда и двеста години близо духовнитѣ водачи, мислители и философи на нашия народъ. Дълбоко въ дола шурти малко поточе. Ние не виждаме бистритѣ води, понеже сж дълбоко и скрити отъ папрати и корени. Въздуха става още по-свежъ и гърдитѣ дишатъ още по-широко. Стари орѣхови дървета сж прострѣли клонаци низко до земята, подъ сѣнкитѣ на който расте папратъ и пожълтѣли треви. Тукъ изъ малкитѣ непрестжпни завои изрѣзани въ скалитѣ отъ дъждоветѣ и времената, е направенъ малъкъ коларски пжть. По тия малки пжтища, кумани и турци сж минали, за да разрушатъ последната опора на българския народъ-духовното свѣтло-Патлейна. Спираме следъ единъ часъ близо пжть предъ стара разрушена и засипана съ пръсть, църква. Сега тя е вече запазена и покрита съ ламарина отъ горе, за да не се разруши повече и остане за вѣчни времена, като живъ свидетель на миналото ни. Тукъ се вижда ясно колко скромно, но сжщевременно и мистично е онова, което вдъхновявало градителитѣ на нѣкогашна България. По пода вие ще видите мозаичнитѣ украшения, мраморни колони, повалени отъ голѣмъ пожарь, а въ страничнитѣ постройки --гробницитѣ съ коститѣ на незнайници. На северо-западъ се виждатъ бойнитѣ кули и наблюдателницитѣ. На нѣколко крачки отъ църквата се намиратъ нѣколко стаи, вѣроятно училището на първитѣ християнски просвѣтитили, ученицитѣ на Св. Св. Кирилъ и Методия. Както църквата, така и постройкитѣ около нея сж били снабдени съ водопроводъ. Сега водата е загубена отъ тѣхъ. И тукъ стари дървета сж сплѣли клонитѣ си съ старитѣ каменни зидове на тая постройка за да ги запазятъ високо всрѣдъ високитѣ върхове на тоя Балканъ. Когато застанешъ на височината, то погледа не може да обхване широкия просторъ на северо-западъ, далечъ къмъ Шуменскитѣ баири. Въ това мѣсто нѣкога първитѣ ученици на св. св. Кирилъ и Методия, сж превеждали богосложебнитѣ книги на роденъ езикъ и отъ тукъ се е сѣяло сѣмето на християнството, на вѣра и народность.

По-надолу се намиратъ работилницитѣ за най различни мозайки, които сж украсявали както църквитѣ, така и дворцитѣ на нашитѣ царе. Сега тѣ сж събрани близо до златната църква, въ малъкъ музей и пазенъ грижливо отъ нарочни пазачи. Въ музея, които се намира до златната църква, както и горе при Патлейна се намиратъ най-различни домашни сждове, чаши и прибори.

Сега всичко е останало само за онова, което нѣма да се върне никога. Радостното е, че има хора, които сж подѣли вече инициатива да възтановятъ поне монастиря горе на Патлейна. Негово Високопреосвещенство св. Варненския и Преславски митрополитъ влага вече както своето сърдце, така и своята душа да изгради пакъ на онова мѣсто, кждето сж работили нѣкогашнитѣ духовни водачи на нашия народъ, новъ монастиръ и то построенъ за сегашното величие на нашата Родина. Това ще бжде осжществено положително, въпрѣки многото прѣчки, които идатъ отъ разни страни. Това дѣло ще се изгради върху съзнанието на всички здрави и млади българи.

Следъ обѣдъ е. Малкия омнибусъ поема пакъ презъ прашния Преславъ, за Шуменъ. Въ монастира при новата църква останаха моитѣ приятели. Азъ се обрършамъ още веднажъ и отправямъ погледъ къмъ зеленитѣ букаци на Преславъ. Две едри сълзи се търкулватъ по странитѣ ми. Защо хората не могатъ да ценятъ своето минало така, както трѣбва и защо хората не могатъ да разберать дѣлата, които другитѣ искатъ да строятъ, макаръ съ цената на своя животъ и честь? Патлейна трѣбва да стане новото вдъхновение на всички труженци на вдъхновени ценности и съзерцания. Защото Патлейна е най-близо до Бога. А този, който е близо до Бога той служи на последния своя ближенъ.

Отново добруджанскитѣ полета ни посрещатъ. Задъ насъ се синеятъ нѣкжде далечъ високитѣ върхове на Патлейна.

Свещ. Илия Нинчевъ
Ярославъ Есенинъ.

Стопанското значение на африканския континентъ

Днешната война ще донесе голѣми стопански, социални и политически промѣни не само въ европейския, но и въ нѣкои отъ останалитѣ континенти, на първо мѣсто африканския. Въпрѣки, че Англия по всички бойни полета търпи само поражения, много принципи показватъ, че нейнитѣ стремежи къмъ завладяването на цѣлия африкански континентъ продължаватъ да занимаватъ лондонскитѣ политически и военни кржгове, които въ тѣсно сътрудничество съ английската и американска плутокрации, чакатъ само удобниятъ моментъ, за да приложатъ своитѣ планове. Дали части отъ африканския континентъ принадлежатъ на Франция, Белгия или Португалия, това съвсемъ не интересува лондонскитѣ управници. Тѣхъ не ги интересува и бждещето стопанско развитие на Европа. Тѣхната единствена цель е личната печалба. Известно е, че Европа е свързана стопански тѣсно съ Африка, чиито сурови материали сж крайно необходими за европейската индустрия. Не само географски, но и стопански, т. е. въ производствено отношение, Африка се подраздѣля на четири голѣми области, а именно: северна, западна, южна и източна Африка.

СЕВЕРНА АФРИКА

обхваща Мароко, Алжиръ, Тунисъ, Либия и Египетъ съ общо три и половина милиона кв. клм. и население отъ 32 милиона души, отъ които 1,7 милиона европейци. Въпрѣки поносимия за европейцитѣ климатъ, но поради гжсто населенитѣ съ мѣстно население области, въ северна Африка броя на европейцитѣ не бива да се увеличава. Стопански блага въ северна Африка се срещатъ само по-крайбрѣжието, съ изключение на плодородната Нилска долина. Най-ценнитѣ и плодородни области на северна Африка се включватъ въ земитѣ на Алжиръ и Египетъ, чийто износъ за Европа е твърде голѣмъ. Презъ нормални времена този износъ възлиза на 55 до 60 милиона лири стерлинги. Отъ тамъ се изнасятъ зърнени храни, зехтинъ, памукъ, фосфати, руди и др. При едно рационализиране на производството, последното може сигурно да бжде удвоено.

ЗАПАДНА АФРИКА

обхваща френска западна Африка, Гвинея, Конго, Того, западенъ Суданъ, Нигерия, Камерунъ, Белгийско Конго. Тамъ се произвеждатъ памукъ, банани, какао, каучукъ, кафе, палмово масло, тютюнъ и др. Освенъ това западна Африка е богата и съ благородни метали-злато, сребро, медни и манганови руди.

ИЗТОЧНА АФРИКА

се простира отъ Абисиния до Португалската източна Африка и обхваща Абисиния, Кения, Уганда, Германска източна Африка, Ниаса, Мадагаскаръ и Португалска източна Африка. Тамъ се добива: злато, диаманти, медни и други руди, а се произвежда главно: кафе, чай и памукъ. Общиятъ износъ възлиза на десеть милиона лири стерлинги. Въ източна Африка живѣятъ понастоящемъ около 100 хиляди индийци, които на много мѣста сж успѣли да прогонятъ туземното население и заради това, този проблемъ ще създава и за въ бждеще сериозни затруднения.

ЮЖНА АФРИКА

обхваща Южно Африканския съюзъ, дветѣ Родезии, нѣмска югозападна Африка. Тамъ живѣятъ понастоящемъ 2 милиона европейци, а именно: бури, англичани и германци. Тамъ се добиватъ главно злато, медъ, манганови и други руди, а се произвеждатъ, главно: зърнени храни, южни плодове, като скотовъдството е слабо развито. Презъ последната предвоенна година износа на южна Африка възлизаше на 70 милиона лири стерлинги, като 70 на сто отъ цѣлия износъ съставляваше стойностьта на изнесеното злато. Северна Родезия е най-богатата съ медни руди страна въ цѣлия свѣтъ.

При бждещето взаимно стопанско сътрудничество между Европа и Африка, когато не само отъ Африка ще се взема, както е било до сега, но и ще се дава, тогава ще се изгради материалното благосъстояние на жителитѣ и на двата континента.

ВЕСТИ

— НА 7 септемврий ще стане освещаването на знамето на запаснитѣ подофицери Кръстникъ на знамето ще бжде генералъ Кантарджиевъ. По тоя случай сж поканени да взематъ участие на тържеството м-ра на войната, генералъ Даскаловъ, Областния директоръ, г-да председателитѣ на запаснитѣ подофицери на дружествата отъ Силистра, Тутраканъ, Балчикъ, Казарна, Варна, Касъмъ и др. На 6 септемврий, преди тържеството, ще стане молебенъ на военнитѣ гробища за падналитѣ презъ войната подофицери.

— Въпрѣки, че повечето отъ продуктитѣ и стокитѣ въ града ни сж нормирани отъ комисарството, има случаи, кждето търговци и гостилничари продължаватъ да продаватъ на цени по-високи отъ нормиранитѣ.

Комисарството предупреждава за последенъ пжть, че ще подлежатъ подъ отговорность най-строго ония, които не спазватъ наредбитѣ и заповѣдитѣ.

— ПО НАРЕЖДАНЕ на министерството на Търговията и Промишленостьта преди нѣколко дни се състоя конференция на всички комисари на продоволствието и представителя на обл. директоръ отъДобруджа, които опредѣлилиха ценитѣ на наемитѣ. Тия последнитѣ сж изпратени на утвърждение до г. м-ра на Търг., Промишл. и и Труда, следъ което ще влѣзатъ въ сила.

— Роденитѣ презъ 1912, 1913 и 1914 год., желающи да отработятъ, а не да платятъ вр. трудова повинность, да се явятъ на 1 септемврий т. г. въ общината съ свои инструменти за отработване.

— ДОБРИШКОТО градско общинско управление съобщава на всички граждани, че при движение на моторнитѣ полиц. коли носящи червенъ флагъ и движещи се съ тревоженъ сигналъ—движението на пешоходцитѣ ще става по тротуаритѣ, а не по улицата. Пресичането на улицитѣ ще става само когато движението на полицейскитѣ коли спре. При нещастни случай водачитѣ на полицейскитѣ коли не носятъ никаква отговорность.

— ЗА ИЗБѢГВАНЕ опожаряване на посевитѣ край ж. п. линии, предупреждаватъ се стопанитѣ на такива имоти да изпълватъ следното: 1. Съ поженване на нивитѣ, снопитѣ да се складирватъ най-малко 20 м. отъ границитѣ на ж. п. линии. 2, Площьта включена между границитѣ на ж. п. линии и мѣстото на снопитѣ да се изоре. 3. Около всѣка група снопи да се разорава една ивица широка 7 метра. 4. Всички ливади да се окосяватъ своевременно, а не да се чака да изсъхне трѣвата на коренъ. Онѣзи ливади, които иматъ недоброкачествена трѣва се сжщо окосяватъ и сѣното се складирва на 20 метра разстояние отъ границата на ж. п. линия. 5. На неизпълнителитѣ на горнитѣ нареждания въ случай на опожаряване не семо, че нѣма да се заплащатъ вреди и загуби, но ще имъ се налагатъ глоби съгласно чл. 10 отъ желѣзнитѣ пжтища. Умоляватъ се всички лица, които забележатъ запалване край ж. п. линии да употрѣбяватъ всички усилия за погасянето му още въ самото начало, а при невъзможность за потрѣбното, да уведомяватъ по най-бързъ начинъ най-близката ж. п. служба.

— ПРЕДУПРЕЖДАВАТЪ се всички търговци и продавачи на дини, пжпеши, грозде, плодове, зеленчуци да етикиратъ винаги изложенитѣ за проданъ стоки съ етикети ясни и четливи, които купувачитѣ да виждатъ. Нарушителитѣ ще бждатъ строго наказвани.

Загубени сж единъ волъ 4 год. кулесть, дѣсното ухо разрѣзано, лѣвото отрѣзано и едно даначе на година и половина, мжжко, червено. Загубени сж отъ пазбището на Куюджукъ, отъ гарата Мустафа бейлеръ. Който знае нѣщо за тѣхъ да съобщи на Вълко Първи, с. Кабасакалъ, община Геленджикъ, срещу добро възнаграждение.

Добришко Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1529

Добришкото градско общинско управление съобщава на интересующитѣ се, че на 11-я день отъ публикуването на настоящето въ вестникъ „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ отъ 11 до 12 часа преди обедь, въ стая № 4 на общината, ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване на наематель общинскитѣ хамбари на ул. № 18, за времето отъ сключване договора до 15 VIII 1942 г.

Първсначаленъ наемъ 30,000 лева.

Тържнитѣ книжа се намиратъ въ общинското управление стая № 5 и могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день. Залогъ 10 на сто отъ първоначалната цена, Закона за Б. О. П. и правилника за приложението му сж задължителни.

гр. Добричъ, 15. VIII. 1941 година. Отъ Общината

380-1-0

ВИСШЕ ТЪРГОВСКО УЧИЛИЩЕ
ВАРНА
Записването на студенти за зимния семестъръ започва отъ 1 септемврий. Изпращатъ се безплатно проспекти съ сведения за училището и за живота въ гр. Варна.
373 — 3 — 3